

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta šte. 3.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrta leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah snaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Naše hmeljarstvo.

Prvi hmeljar v Savinski dolini je bil pivovar Franc Žuža v Žalcu, kateri je pred 56 leti napravil prvi nasad z zateškimi sadeži. Zdravnik dr. Adalbert Cypl in sladščičar Jan. Hostonsky, oba v Celju, imela sta pred 40 leti v celjski okolici hmeljnike z virtemberškimi sadikami — to so bili pa le poskusi, kateri so se pozneje zopet opustili. Prve hmeljske nasade, kateri so bili temelj sedanjemu hmeljarstvu, je napravil leta 1870 novoceljski oskrbnik, g. Jos. Bilger, rojen iz Tettngang-u na Virtemberskem. Grad Novo Celje je bil takrat last kneza Alfreda Salm-Reifferscheidta, kateri je vsestransko pospeševal in podpiral oskrbnikovo prizadevanje. Leta 1876 sta sledila Bilgerjevemu zgledu žalska tržana gg. Janez Hausenbichler in Josip Žigan, ktera sta sadila na rigolano zemljišče virtemberški pozni hmelj. Leta 1879. in 1880. so posnemali zgled imenovanih žalskih tržanov g. grof Wurmbrand v Novem Kloštru, g. vitez Haupt v Strošneku in v Žalcu; gospa Marija Roblek, g. Rudolf Žuža, g. Franc Žuža, g. Josip Rehar in g. Franc Koceli. Hmeljarstvo pa se je širilo le počasi po Savinski dolini. Leta 1882. se je prodal kg hmelja po 4, 5 in 6 K, kar je povzročilo, da se je hmeljska rastlina prav hitro razprostirala po naši dolini. Razven imenovanih hmeljarjev so napravili še gg. dr. M. Bergmann, Vinko Janič, Franc Roblek, Rudolf Senica, Josip Širca in še drugi večje hmeljnike. V braslovški okolici si je za razširjevanje umnega hmeljarstva pridobil največjih zaslug grajščak g. Karol vitez Haupt iz Strošnek-a, kterega ime se bode v naslednjih vrstah itak še imenovalo večkrat. V tem času napravil je g. Hausenbichler v Žalcu

tudi poskuse z zateškimi ranim hmeljem, kteremu pa naše razmere niso prijale; ti poskusi so se zopet opustili.

Največje važnosti za južnoštajersko hmeljarstvo je bilo leto 1886; tega leta sta napravila namreč gg. vitez Haupt in Hausenbichler prve poskuse z angleškim hmeljem goldingom; ti poskusi so se nepričakovano dobro obnesli ter Savinski dolini zasigurali obstanek hmeljarstva za vse čase.

Kakovost zemlje in podnebje Savinske doline so prijale angleškemu hmelju v toliki meri, da je rodil po kakovosti tako fino blago, katero se lahko meri s hmeljem vsakega drugega, tudi najslavitejšega okoliša našega cesarstva in katero se vsako leto prav lahko proda. Od te dobe se je golding v toliko razširil, da se lahko trdi, da ste $\frac{2}{3}$ vseh hmeljnikov ž njim zasajeni in $\frac{1}{3}$ pa s poznim hmeljem iz Virtemberga.

Prepričana o tem, da se bode novi vir blagostan ohranil naši dolini le v slučaju združenja vseh hmeljarjev v skupino, ktera bode delovala po edinstvenih načelih, sta osnovala gg. vitez Haupt in Hausenbichler že leta 1880 južnoštajersko hmeljarsko društvo, katero naj bi povsod in vselej pospeševalo umno hmeljarstvo. Prvo društveno vodstvo je bilo sestavljeno tako-le: predsednik g. Vitez Haupt, tajnik in blagajnik g. Hausenbichler, odborniki gg. baron Wurmbrand — Novi Klošter, baron Warsberg — Paka, oskrbnik Oto Blumenau — Novo Celje in župan Karol Žuža — Žalec. Pospeševanje hmeljarstva po društvu se je vršilo potom pouka pri sajenju, gnojenju in nadaljnem negovanju hmeljske rastline, potem pri obiranju, sušenju in hranjenju hmelja, nadalje pri nakupu in naročilu dobrih sadežev in pri nakupu umetnega gnoja, pri zatiranju hmeljskih škodljivcev in

naposled potom razglasitev praktičnih skušenj v hmeljarstvu itd. itd.

Ves ta pouk so preskrbeli in še preskrbijo udje društvenega vodstva, posebno pa poslovodja. V svrhu pouka se prirejajo v različnih krajih Savinske doline zborovanja, pri katerih so na dnevnem redu poučni govori o hmeljarstvu; razen tega se tudi objavljajo poučni članki v domačih časopisih ali potom letakov in lepakov; vrh tega daja društveno vodstvo vsakokrat na pismena ali ustmena vprašanja zaželjena pojasnila. Leta 1907 si je pripravilo društveno vodstvo 25 velikih, barvastih slik, katere kažejo najvažnejša dela v hmeljniku in hmeljske škodljivce; slike so napravili učenci obrtno-nadaljevalne šole v Žalcu po osnutkih, katere je napravil poslovodja. Te slike in nekaj drugih kalupov služijo kot nazorna sredstva pri poučnih govorih. Udje društvenega vodstva: gg. državni poslanec Franc Roblek, župan Josip Širca in nadačitelj Anton Petriček so se podali leta 1901 in 1904 na poučno potovanje po vseh večjih hmeljskih okoliših našega in nemškega cesarstva, da bi si prisvojili o hmeljarstvu nove praktične izkušnje, katere so se drugod dobro obnesle in da bi si posebno ogledali nove sušilnice in pripravjalnice za hmelj. To poslovanje je pa imelo tudi najlepše uspehe. Že l. 1902 se je izročila prometu novo sezidana in z vsemi najnovejšimi stroji opremljena hmeljska pripravjalnica in basalnica „Hmeljarna“, katera je za ohranitev in pospeševanje našega hmeljarstva največjega pomena. Ustanovitev „Hmeljarne“, v kateri se more hmelj basati tudi za prekmorsko razpošiljanje in katera se je dosedaj prav dobro obnesla, je posebna zasluga tukajšnjega župana, g. Josipa Širca. Predstojništvo tega zavoda namerava v Žalcu ustanoviti tudi hmeljsko zaznamovalnico (zavod

za signiranje hmelja), katera bi naj bila pod državnim nadzorstvom. Pravilno sušenje hmelja je največjega pomena; v tem oziru je pač naša Savinska dolina vsem drugim krajem naprej, kajti toliko umetnih sušilnic (Linhart—Rakovnik in Lorber—Žalec) kakor pri nas, nimajo nikjer drugod. Razven teh si hmeljarji napravijo iz svojih stanovanj začasne sušilnice, v katerih se hmelj tudi pravilno posuši. četudi je to delo prav mučno in težavno. Pri tem sušenju se hmeljarji poslužijo lesenih lés, katere so dva metra dolge in en meter široke ter s trskami ali s platnom preprežene. Kjer pa nimajo kurilnih sušilnic, tam se hmelj na popisanih lesah suši deloma v senci, deloma na solncu. Sušenje na solncu se vedno bolj opuša, ker jemlje hmelju lepo zeleno barvo.

Žalibog, da naš hmelj še ni znan pod svojim pravim imenom v svetovni trgovini; kupci ga vsak čas radi kupujejo in ga pod tujim imenom zopet prodajajo. V varstvo svojega lastnega pridelka in v strahu pred hmeljem drugih krajev, so si češki hmeljarji v državnem zboru izposlovali prstovoljno provenienčno postavo, katera občutno škoduje našemu hmeljarstvu. Po tej postavi imajo vendar hmeljski trgovci še pet let pravico, naš hmelj prodajati pod starim, v trgovini običajnim imenom. Konečno pa mora in bode sigurno tudi naš hmelj prišel pod svojim pravnim imenom do zaslužene veljave. To doseči je sedaj najvažnejša naloga hmeljarskega društva, kakor tudi „Hmeljarne“. Da je naš hmelj zares odlične kakovosti, pričajo obilna priznanja in odlikovanja, katera so se mu podelila pri raznih razstavah kakor v Parizu, Londonu in Berlinu. Posebne važnosti pa je razsodba našega hmelja na mednarodni razstavi v Berlinu 1908, kjer se je

LISTEK.

Martin Močan.

Zgodovinska povest iz XVI. stoletja.

Spisal: Robert Košar.

(Dalje).

Ko se je priklonila vsa turška gospoda, je pokleknil vitez Lamberg pred Sulejmana, kakor je to navada pred cesarji. Nato mi je vzel iz rok dragocena cesarska darila ter jih položil sultanu pred noge. Sultan pa teh reči niti pogledal ni, s čemur se mi je hudo zameril. Roke je uprl v bok ter je gledal nekako osorno in prezirljivo na poslanca. Spregovoril ni ničesar; najbrže si je mislil, da bi bil greh spregovoriti s kristjanom. Samo kimal je vedno z glavo.

Ko zapazi veliki vezir, da čaka Sulejman na začetek razprave, je dejal, globoko se priklonivši:

„Vsemogočni, prevzvišeni in premodri naš sultan! Tu kleči pred teboj poslanec avstrijskega cesarja Ferdinanda I., ki ti pošilja pozdrave in

želi, da bi živel s teboj, velejasni naš cesar, v večnem miru in prijateljstvu.

Govori dalje!“ reče nato poslanca.

Vitez se zopet globoko prikloni in nadaljuje sultanu:

„Mogočni in častiti sultan! Besede, katere je ravnokar izustil veliki vezir Ibrahim, so popolnoma resnične in v dokaz temu je tukaj pismo mojega prevzvišenega gospoda in cesarja.“

Ko je sultan zaslišal besedo „prevzvišeni“, je spačil lice v zaničevalen smeh in je pljunil pred se.

Ibrahim pa reče z ošabnim glasom:

„Kako se predrzneš vpričo največjega, najizvrstnejšega in premodrega sultana, ki ima v oblasti turško in grško krono, ki je gospodar Črnega morja, Karamanije, Antijohije, Armenije, Sirije, Iverije, Perzije, Damaska, Alepa, Egipta, Meke, groba Mohamedovega, Medine, rojstnega kraja njegovega, vse Arabije, Jemna proti Rudečemu morju in cele tatarske dežele, izpregovoriti tako besedo. Glej, da te ne zadene kazen Allahova!“

Vitez je prebledel, kajti spoznal je, da Turkom ni za mir, ampak da iščejo samo vzrok za prepir. Trepetajočih ustnic je zašepetal:

„Izgubljeni smo, izgubljena je domovina!“ Sultan pa dvigne roko in pravi grozeče z divjim glasom:

„Povej, krščanski pes, svojemu cesarju, da sem sem se jaz, sultan turški in potomec slavnega Mohameda, dvignil z vsemi svojimi prvaki, slugami in neštevilno vojsko, da potepam vaše dežele. Tvoj „prevzvišeni gospodek“ naj me pričakuje in naj ne zbeži kakor zajec, če zagleda lovca. Povej mu tudi,“ hipoma je obmolnil sultan. Zagledal je izpremenjene obraze svojih podložnikov in zaslišal je molitve velikega duhovna, ki se je v enomer priklanjal po šegi turške vere. Sedaj se je še-le spomnil, da mu škoduje jeza in da se ga loti naduha, če se razburi. Da si odvrne bolezen je začel pljuvati okrog sebe, kakor bi naletaval sneg. Nato prekriža roke na prsih, neprestano govoreč: „Allah il Allah, Mohamed, Mohamed, Mohamed“. Veliki

duhovnik pa je pristopil k njemu ter začel moliti nad njegovo glavo:

„Idi, idi bolečina, idi v hosto ali v vodo, idi v visoke višine, ali v globoke globine, kjer ne peva petelin in ne kokodače kvoka.“

Nastala je očna zmešnjava.

Jaz pa sem pristopil k svojemu gospodu ter mu dejal:

„Gospod, ali naj ne poplačam sultanu, da je tako grdo govoril o našem presvitlem cesarju?“

Vitez ni utegnil odgovoriti, kajti zdajci se približa veliki vezir s poklicano stražo, da nas odvede v naše šotore.

IV.

Kmalu nato smo se vrnili domov, grozna turška armada pa se je valila proti naši domovini. Med potjo sem kričal v enomer:

„Bežite, bežite, rešite se, ljudje božji — Tarki gredo, Turki!“

Vitez je dal užgati grmado in kmalu so zaplameneli ognji po vsej

Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Šmarji,
registrovane zadruge z neomejeno zavezo
ki se vrši

v četrtek dne 1. aprila 1909 ob pol 2. uri popoldne v lastni hiši (Kartinov dom).

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Potrjenje letnega računa. 3. Razdelitev čistega dobička. 4. Čitanje revizijskega poročila Zadružne Zveze ter ukrepi vsled istega. 5. Nasveti načelstva in slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti občnega zbora ob pol 2 uri, vrši se isti ob 2. uri popoldne v smislu § 40 alineja b združnih pravil.

Načelstvo.

V. Veršec, drevesnica in trsnica, Bizeljsko pri Brežicah
priporoča svojo velikansko zalogo vseh vrst **sadnega drevja, jablan, hrušk, črešenj, breskev, divjakov, divjih kostanjev i. t. d.** — Nadalje **cepljene ameriške trte** za najnižjo ceno. — **Vsak naj naroči moj cenik, vsak ima velik dobiček.**

Vabilo na

II. redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Središču
registrovane zadruge z neomejeno zavezo,
ki se vrši

v nedeljo, dne 28. sušca 1909, ob 1. uri popoldne v občinski pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva. — 2. Poročilo nadzorstva in odobrenje računskega zaključka za leto 1908. — 3. Čitanje revizijskega poročila. — 4. Volitev načelstva. — 5. Volitev nadzorstva. — 6. Predlogi.

Načelstvo.

Ako hočemo rodovitnost naše zemlje povečati,
potreben je dovod dušika.

Sušen in zmlet, toraj za trošenje pripravljen

žveplenokisli amonijak

Znak „Solnce“

je izborna dušičasto gnojilo.

Vsak kmetovalec bi moral za svoja polja, vinarstvo, travnike in sadonosnike porabljati žveplenokisli amonijak, katerega prodaja na debelo in drobno

trgovina z železnino in umetnimi gnojili
„Merkur“, P. Majdič, Celje.

Pojasnila in cenike z obratno pošto in zastonj.

V povzdigo

novih živinskih sejmov v Št. Pavlu p. P. (Sav. dol.)

se naznanja, da se ne bode letošnje leto nikakoršne sejmovine pobiralo. — Opozarja se tudi na tiskovni pogrešek v „Vel. pratiki za leto 1909“, kjer sta zadnja dva sejmska dneva, to je 6. september in 4. november premalo razločno označena.

Pravilni sejmovski dnevi so torej le **3. aprila, 6. septembra in 4. novembra 1909.**

Županstvo Št. Pavel pri Preboldu.

Naznanilo in priporočilo!

Usojam si vljudno naznaniti, da sem se kot domačin naselil v Celju kot **stavbeni in galanterijski klepar.**

Svojo delavnico imam v hiši števil. I. Dolgopolje (Langenfeld). — Vsa v mojo stroko spadajoča dela bodem izvrševal točno in solidno ter po najnižjih cenah. — Sprejemam tudi vsa popravila. Priporočam se za naklonjenost in prav obila naročila ter obljubljam, da se bodem vedno vestno trudil zadostiti vsem na me stavljenim zahtevam.

Z odličnim spoštovanjem vdani

Anton Jošt, kleparski mojster.

Velik mlin ob močni vodi, ki je nikdar ne zmanjka, s tremi tečaji in tremi stopami **je na prodaj.**

Zraven prostrano poslopje za **umetni mlin.**

Zraven dosti lepega **bukovega gozda** ter eden lep in dober **travnik.**

Zraven je tudi **hlev za dva konja** ter o njem prostor za svinje. Vse **blizu ceste**, na dobrem mestu, v obljudenem kraju. Zraven je tudi **apnenik** za apno žgati.

Celo posestvo meri blizu 18 oralov ali joh in se dobi poceni za 8000 K. Kdor želi kupiti, naj se takoj oglasi pri g. **FRANC KOKOL**, čevljarski mojster v **Laškem trgu** (blizu cerkve).

Najboljše **travniške brane**

raznovrstne **pluge**, tudi takozvane „kultivatorje“, kakor

pluge za globoko oranje ali rigolanje, motike, krampe, lopate, drevesne žage, trsne škarje, leščerbe za uničevanje

gosenic in ličink, vsakovrstno poljedelsko orodje in stroje, nadalje **trnjevo žico** in **žične mreže** za plotove, **traverze, cement** in

vsé stavbinske potrebščine, sesalke in **vodovodne cevi**, strešne lepence, nepremočljive vozne plachte in zajamčena umetna gnojila vseh vrst, priporoča po najnižji ceni

trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje.

Zaloga izvrstnih živalnih strojev, gramofonov, kakor tudi slovenskih plošč.